

Příběh ze dna dánských bažin

HENRIK RUBEN GENZ naplnil svůj film *Ukrutně šťastní* typicky skandinávskými ingrediencemi: mrazivě absurdní komikou, hororově-westernovými sekvencemi a bažinami uprostřed venkovské krajiny, pod jejichž hladinu se toho ještě hodně vejde.

Zbyněk Vlasák

■ **Jak věšíte prádlo? Máte ho na prádelní šňůře taky tak úzkostlivě vyrovnané jako vaše postavy?**

Kolem mě to většinou vypadá jako po katastrofě. Moje auto je mobilní skládka, povrch mého psacího stolu je tak zavalen, že nespátí denní světlo už několik let. Ale oblečení visí na prádelní šňůře vždy vzorně seřazené. Asi to je pozůstatek mé výchovy v jižním Jutsku.

■ **Takhle to opravdu chodí na dánském venkově?**

Tenhle příběh není až tak spjat s Dánskem. Kulturní střet

mezi venkovem a městem by se mohl odehrát kdekoli. Ale je pravda, že já ho prožil právě tam – vyrůstal jsem dokonce přímo v jižním Jutsku, kde se film odehrává. Samozřejmě ale platí, že ne všechno v mém filmu můžete brát doslova. Jsou tam věci trochu nadsazené, které fungují spíše v symbolické rovině.

■ **Film ale vychází ze skutečného příběhu – byl natočen podle románu dánského dramatika a spisovatele Erlinga Jepsena.**

To je pravda. Domysleli jsme si jen hlavní postavu Roberta, jež ten film nese a je pro nás zároveň symbolem izolace, kterou

zažívají přistěhovalci v této části Dánska. Ten příběh se opravdu odehrál, dokonce v blízké rodině právě Erlinga Jepsena. Ti lidé existují. Malá Dorthe, dnes už dospělá žena, nás dokonce na place navštívila. A hned nás opravovala, že kočárek, se kterým jezdila po ulicích, byl ve skutečnosti modrý a ne šedý. A taky poznamenala, že její otec byl mnohem hezčí chlap než Kim Bodnia, který ho hraje.

■ **V české distribuci se nedávno objevil jiný film podle Jepsenovy předlohy, *Umění plakat*. Zdá se, že Jepsen je mezi dánskými filmaři velmi populární...**

On psal dvacet pět let hlavně

Projekce filmu UKRUTNĚ ŠTASTNÍ:

5. 7. 14:00 Velký sál
6. 7. 22:00 Espace Dorleans

Už za chvíli se tady bude střílet.

divadelní hry a možná i proto má to správné porozumění pro drama, a jeho práce jsou tudíž vhodné i pro filmové plátno. Ale já měl pro spolupráci s ním ještě jinou motivaci. Jsme kamarádi už od dětství, dokonce jsme spolu vyrůstali v jedné ulici. A protože se z nás obou stali svého druhu vypravěči, bylo jen otázkou času, kdy se pustíme do společného projektu.

■ **Věděl jste od začátku, že tu knihu chcete natočit?**

Erling mi o ní vyprávěl ještě

předtím, než vůbec vznikla. Ten nápad se mi líbil, tak mi pak posílal jednotlivé kapitoly k okomentování. Nicméně výsledný film se nakonec od knihy dost liší. Třeba to propojení s okolní krajinou není v předloze tak silné. Až ve filmu se objevila zmiňovaná postava Roberta a celý snímek je na rozdíl od Erlingovy knihy postaven na vztahu hlavního hrdiny k místní, velmi soudržné komunitě.

■ **V Karlových Varech už jste jeden snímek v soutěži měl,**

v roce 2005 to byl *Čičan*. Je nějaký prvek, který tyhle filmy, a tedy i vaši práci, spojuje?

Téma samoty. Oba zmiňované snímky si také kladou podobné otázky. Do jaké míry je jedinec ochoten slevit ze svých kulturních, sociálních a morálních hodnot? Jak daleko je v tom schopen zajít? Obě hlavní postavy pak mají i společný cíl: zbavit se vlastní osamělosti a zapadnout do určitého prostředí. Oba se také snaží zbavit se tíživé minulosti.

Jak se ptáče dalo na sázení

Soutěžní film *Ranní ptáče dál doskáče* je o začátcích velké moderátorské hvězdy italských rádií Marca Baldiniho – o jeho kariérním vzestupu i pádu do závislosti na sázení. Film natočil Ital **FRANCESCO PATIERNO**.

Marco Baldini (v podání Elia Germana) právě prohrává své poslední prachy v pokeru.

Zbyněk Vlasák

■ **Marca Baldiniho, hlavního hrdinu vašeho filmu, dlouho sráželo na kolena sázení. Je to v Itálii velký společenský problém?**

Počty sázejících jsou vysoké, spousta z nich přichází každý den o ohromné částky. Ale teprve v posledních letech začíná být hraní konečně bráno jako skutečná forma závislosti, kterou je třeba léčit. Z osidel sázení totiž téměř nejde uniknout. V tomto směru je to ještě horší než v případě drog. Počet těch, kteří přestanou hrát, je velmi nízký. Mluvil jsem s mnoha hráči i s jejich rodinami

a bohužel musím říct, že výsledky tohoto mého soukromého výzkumu jsou dost skličující.

■ **Má film či jiný druh umění tu moc se něčemu takovému postavit?**

Věřím, že když nic jiného, film může alespoň poskytnout náměty k zamyšlení, aniž by divák měl zároveň tendence obět sázení hned odsoudit.

■ **Kdy jste Marca Baldiniho poprvé slyšel?**

Vlastně jsem ho neslyšel v rádiu, ale viděl v televizi, asi před osmi lety v programu Fiorella, kdy dokonale ovládl obrazovku. Už tehdy mě napadlo, že bych o něm natočil film. Taky to

tiž rád riskuji. Jen je v mém případě sázková kancelář nahrazena příběhem, u něhož jako filmař netuším, kam až mě zavede.

■ **Podílel se Baldini i na tvorbě snímku?**

Naše spolupráce začala dokonce ještě před vznikem scénáře. Jeho životopisná kniha pro mě byla jen počátečním impulzem – zašel jsem za ním a poprosil ho, zda by mi nevyprávěl i to, co se mu do knihy nevešlo. Na diktafon jsem pak zaznamenal skoro dvacet hodin rozhovorů. Marco mě také seznámil se svými rodiči, s přáteli z doby, kdy žil v Miláně, a s hráči z heren po celé Itálii. Každý z těchto lidí mi pak o Baldinim vyprávěl spoustu zajímavých věcí.

■ **Jak jste vybíral jeho představitele? Herce Elia Germana, pro kterého jste se nakonec rozhodl, už mohlo karlovarské publikum vidět třeba loni ve filmu *Můj bratr je jedináček*...**

Proces obsazení hlavní role byl dlouhý a obtížný. Potřeboval jsem někoho, kdo by dokázal přecházet od dramatických momentů až k téměř komediálním situacím. Má volba padla na Elia, byl už známý a oceňovaný, ale ještě ne tak slavný jako dnes. Právě film *Můj bratr je jedináček* tehdy ještě nebyl v distribuci. Každopádně už když jsme se společně začali připravovat na natáčení, ztratil jsem veškeré pochyby, že by nebyl ten pravý. Naším záměrem nebylo Marco imitovat, ale podstoupit a nabídnout novou a originální osobnost. Podobně jsme ostatně postupovali u ostatních postav, i když jsme jim ponechali jejich pravá jména.

Projekce filmu RANNÍ PTÁČE DÁL DOSKÁČE:

5. 7. 20:00 Velký sál
6. 7. 10:00 Espace Dorleans

Rádi Vás uvidíme a pohostíme na hradě Loket

Dovolujeme si Vás pozvat do letitých, avšak impozantních prostor hradu Loket, kde se snoubí kouzelná starobylost s krásou ranného středověku. Dychtivě oči potěší prohlídka sbírek historického i současného porcelánu, archeologie, zbraní, rytířského sálu s obřadní síní a nejmenší rotundy v Čechách. Se strachem můžete projít expozicí vězeňství umístěné v původních vězeňských kobkách. Hrad je možné využít ke svatebním obřadům, jakož i pronajmout prostory pro komerční účely. Mlsný jazyk si přijde na své v Hradním restaurantu se znamenitou kuchyní.

Nudoljinské slavnosti

Přijďte nasát atmosféru starých časů
16. a 17. srpna na hrad Loket,
kde můžete bradní branou
vstoupit do časů gotiky.

Hrad Loket je pro Vás otevřen denně:

duben - říjen 9.00-16.30 hod.
listopad - březen 9.00-15.30 hod.

telefon: 352 684 648
www.hradloket.cz

DIVÁCKÁ CENA / AUDIENCE AWARD DENÍKU PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepší filmu 43. ročníku MFF Karlovy Vary! Máte jedinečnou příležitost ohodnotit film, který jste právě viděli. Po skončení filmu jednoduše natrhnete známku, jakou film hodnotíte. Pak odevzdejte tento hlasovací lístek při východu ze sálu hosteskám.

Pokud jste nestihli hlasovat při východu ze sálu, můžete tak učinit do 12. července do 02.00 hodin na www.kviff.com, kde také najdete všechny informace. Divácká cena bude předána v rámci slavnostního zakončení festivalu 12. července 2008.

HODNOCENÍ FILMU

← zde natrhnete

1. VÝBORNÝ

← zde natrhnete

2. DOBRÝ

← zde natrhnete

3. PRŮMĚRNÝ

← zde natrhnete

4. SLABÝ

